

په موسمونو کې تر ټولو ښکلی او په زړه پورې موسم پسرلی دی چې ځان سره نوې هیلې، امیدونه او بدلونونه راوړي

پسرلی د کار و کسب، ښکلا، ځلا، گل او بلبل سره تړلی موسم دی. پسرلی دی چې خلک د آبادۍ، سوکالی، کار او ژوند په لور وربولي

د نوي کال او نوي ژوند د پیل کېدو زيری راوړي. د پسرلي راتلو ته هر څوک هوسپري او خوشالپري

کله چې د ژمي سړي، اوږدې او زموڼونکي شپې تېرې شي، نو ايله خلک له بندو خونو د باندې تازه هوا کې د خوښۍ ساه واخلي

د مرغانو د اوازونو او د گلونو د نندارو خوند اخلي. ونې بوټي او چمنونه زرغون شي، هر چېرې د طبيعت ښکلا او ځلا تر سترگو کېږي

لوی او مهربان الله تعالی پر خپلو بندگانو څومره نعمتونه او ښکلاګانې لورولي دي خو له بده مرغه چې ځینې سر زوري بیا د خدای د نعمتونو ناشکري کوي او په لوی لاس دغه ښایستونه بدرنگوي، پر ځمکه فساد خوروي او د خدای بندگان په ویر او غم اړوي

نه یې په ځان، او نه یې په نورو زړه سوځي، په سترگو یې اړې وراوښتي، له لارې ښوېدلې، او د چا خبره نېکۍ ته یې ملا ماته، په بدۍ پسې نغاړي وهي

مور ته په کار ده چې د الله تعالی د هر راکړي نعمت شکر ادا کړو، خپل هېواد او ټولنه پخپلو مټو او زیار نوره هم رنگینه او بډایه کړو

لوی او مهربان الله تعالی پر خپلو بندگانو څومره نعمتونه او ښکلاګانې لورولي دي خو له بده مرغه چې ځینې سر زوري بیا د خدای د نعمتونو ناشکري کوي او په لوی لاس دغه ښایستونه بدرنگوي، پر ځمکه فساد خوروي او د خدای بندگان په ویر او غم اړوي

ونې، بوټي او گلان وکړو، د خپلو خلکو او خپلو ځانونو لپاره دا وطن اباد کړو. د دورو، گردونو او بارودو بوی د گلونو په معطرو وړمو ورک کړو، هم به مو روغتیا ته ګټه وي او هم به مو زړونه او ذهنونه خوشاله وي

دا دی ژمی او زور کال تېر شو، او یو بل نوی کال پیلېږي، خدای ج دې وکړي چې سړنۍ پسرلی او نوی کال زموږ هېواد ته امن، سوله، خوښي او ښکلا راوړي

لکه څنګه چې په دښتو، سمه او غره ښکلي گلان زرغونېږي، الله تعالی دې وکړي چې په وطن کې مو د سولې او امن گلان هم وغوړېږي چې د کلونو راهیسې یې په تمه یوو

پرون می دلته یوه هندی سیکه کورنۍ لیدله، چې د خپل کور مخې ته یې د رږېدلې او یخ وهلې چمن چې اوس واوره ترې الوتلي وه، صفایي یې کوله او نوي گلان یې پکې کرل

تېر کال به چې کله د باندې موسم دریدلی به مې لیدن چې دوی خپل کور مخ ته له منځه وړي او د ښکارندګانو په لاس کې یې ښودل شوي څوکی کله یوازې مېرمن او ماشومان وایستوي

د چمن اخري کونج کې د اوبو فواره وه او لږ بر به یې ماشومانو په حوض کې لامبو وهله

ماته به هغه شعر را یاد شو چې

درې اشیا لري کوي د سړي غم

شنه گیاه، جاري اوبه، مخ د صنم

دوی د جنگ، شر او تشدد له وېرې بې غمه وو، دلته هم امن کې و هلته په پلرني هېواد هندوستان کې یې هم امن دی

دوی اوس بیا د گلونو او ښکلاګانو جوړولو لپاره تیارې نیسي، کله نا کله زه هم ورسره په خبرو شم، پرون می ورته کرل

گلان کښینوی؟ راته ویل یې هو! هوا بدله شوه، موسم بڼه شو، خدای هرڅه راکړي نو ولي مور گټه ترې وا نه خلو او ولي ځانو ته رنگیني!
!جوړه نه کړو

همداسې ده، الله تعالی هر څه راکړي، خو که مور و خوځېږو، کار وکړو، خپل کور، کوڅه، کلی او وطن لا ښایسته او رنگین کړو.

که مور خپله د ابادۍ لپاره هڅه ونه کړو، هېڅوک به هم زموږ هېواد راته آباد او جوړ نه کړي.

که داسې وای نو په تېرو دیارلسو کلونو کې چې له څلوېښتو زیاتو ملکونو ماهرین مو په وطن کې لراوږ کېدل، وطن راته اوس گل و گلزار کړی وای.

چې داسې ده نو راځئ په گډه د سولې، ثبات، ابادۍ او رنگینۍ لپاره مټي ونغاړو، چې په هېواد او خزان وهلو وگړو مو تل پاتې پسرلی راشي.

پخوا به کلي کې ځینو مېرمنو د چرگې او هگيو له خرڅلاوه یوه دوی افغانۍ ټولولې او پسرلی به یې د ونو نیالگي پرې رانیول او بیا به یې د کاریزونو او چینو سره پر تللیو لارو ایښودل چې خلک او مرغان یې مېوه وخورې، یا یې مسافر سیوري ته دمه شي او ثواب یې دوی ته ورسې.

دا دی ژمی او زوړ کال تېر شو، او یو بل نوی کال پیلېږي، خدای ج دې وکړي چې سپرنی پسرلی او نوی کال زموږ هېواد ته امن، سوله، خوښي او ښکلا راوړي. لکه څنګه چې په دینتو، سمه او غره ښکلي گلان زرغونېږي، الله تعالی دې وکړي چې په وطن کې مو د سولې او امن گلان هم وغوړېږي چې د کلونو راهیسې یې په تمه یوو.

دوی به ویل چې دا صدقه جاريه ده، هر څوک چې تر هره وخته گټه ترې اخلي، ثواب یې د دوی کیږي.

پخوا به خلکو په غریبۍ کې هم ثواب کاته او هم به یې د خپل کلي او ولس په ښکلا او ابادۍ کې برخه اخیسته. مور ته هم په کار ده چې د خپلو میندو او پلرونو په لارو لار شو.

نوروز که په ښارونو کې په سمنک او اووه ډوله مېوه خپشتولو لمانځل کېده خو کلیو کې هم ځینې ورته دودونه ترسره کېدل.

دوی به د نوي کال په ورځ سابه او خدای او وس نور ډول ډول خواړه پخول چې د کال تر اخره یې دا نعمتونه او خواړه په نصیب شي.

یو دود دا هم و چې د نوي کال په ورځ به نجونو سپېلني او بدر او لوگی کول، چې ټول کال یا د کال تر پایه له هر ډول بلاګانو په امن وي.

دوی داسې گڼله چې د کال تر پایه بیا هلته بلاګانې نه راځي.

د هغو بلاګانو خو په سپېلني او بدر او مخنیوی کېدای شواي، خو اوس د قتل او ترهي بلاګانو مو پر سیمه داسې تیاره خوره کړې چې د سپېلني لوگی یې مخه نه شي نیولی.

لوی خدای دې پخپل قدرت زموږ گران هېواد نور د وحشت او ترهي له دغو خونړیو منګولو خلاص کړي.

پسرلی راغی ونې گل شوي

زما د زړه ونې خزان وهلي دینه

بلال احمد خلیلي

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**